SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

...138. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JULY 22, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 22-го ЛИПНЯ 1993. Ч. 138. РІК C.

З УКРАЇНИ ВИВОЗЯТЬ СТРАТЕГІЧНІ РАКЕТИ

Москва (М. Муратов). — Тут, у п'ятницю, 16-го липня, газета „Ізвєстія" надрукувала повідомлення, що 15-го липня розпочалась ліквідація першого з п'яти ракетних полків стратегічного призначення, розташованих в Першотравневому Миколаївської області в Україні.

Десять ракет, вагою понад 105 тонн, мають по шість ядерних боєголовок, однак уже скінчився термін їх використання. У зв'язку з цим від ракет відділяють основну частину, зливають компоненти палива, в тому числі дуже токсичного і вибухонебезпечного, після чого видалять ракети з шахт і вивезуть до Росії. Все це робитимуть офіцери-ракетники з Росії та України, які працювали над їх створенням і відповідають за безпеку їх збереження. Процес ліквідації має закінчитися до 10-го вересня, але після цього в Україні ще залишаться 166 стратегічних ракет.

Політичні коментатори з цього приводу зауважують, що президенти України і Росії все ж зрозуміли яку загрозу становлять ракети, термін використання яких давно скінчився. Президент України Леонід Кравчук переконався в цьому особисто під час недавніх відвідин об'єктів 43-ої стратегічної ракетної армії в Вінниці і Хмельницькому, де він оглянув шахти та розмовляв з черговими офіцерами.

Л. Лук'яненко отримав почесний докторат від Альбертського університету

Торонто. — Тут 17-го липня повідомили, що амбасадорові України в Канаді Левкові Лук'яненкові надано звання почесного доктора права Альбертського університету.

Л. Лук'яненко, дякуючи за високе відзначення, зауважив, що у неволі йому допомогли не зламатися безмежна любов до України, віра в Бога, душевна рівновага від згоди між совістю і вчинками. Одним з правил, він підкреслив: було чинити так, щоб не довелося виправляти зроблене, червоніючи завтра, бо спокійна совість — велике благо, що продовжує життя і робить його кращим.

Л. Лук'яненко

Президія НТШ відбула наради

Ню Йорк, Н.Й. — (О.К.) У вівторок 13-го липня тут у домі Наукового Товариства ім. Шевченка відбулися чергові наради Президії НТШ, які попередило засідання Видавничої комісії.

Засіданням Видавничої комісії вела науковий секретар і голова цієї комісії проф. Лариса Онишкевич, з присутністю усіх її членів. Обговорено стан видань, які є або в друку, або у підготові, як також намічено дальшу працю і черговість видань.

Видавнича комісія з приємністю ствердила, що вже появився друком перший том творів Юрія Клена на 382 сторінках і його можна закупити в книгарні НТШ за 20 дол. З приводу появи творів Ю. Клена заплановано на 18-го вересня окремий

(Закінчення на стор. 4)

ВЕРХОВНА РАДА РОЗГЛЯДАЄ ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ РЕФЕРЕНДУМУ

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 19-го липня, сесія Верховної Ради України приступила до розгляду зауважень юридичного відділу щодо проведення всеукраїнського референдуму, про довір'я (чи недовір'я) Президентові і Верховній Раді. Законом передбачено два види референдуму: обов'язковий та консультативний, тобто дорадче опитування, яке проводиться з метою виявлення волі громадян, про що йдеться у ст. 46. Постановою з 17-го червня Верховна Рада України призначила саме другий вид референдуму.

Пунктом другим постанови передбачено голосування з двох питань: про довір'я Президентові України та довір'я Верховній Раді України. Юристи вважають, що в цій частині постанова повною мірою узгіднена з законодавством. Зате суперечить законодавству пункт третій, який передбачає тільки чотири випадки призначення нових виборів Верховної Ради і Президента: у зв'язку з закінченням каденцій, у зв'язку зі смертю Президента; у зв'язку з недовір'ям; усунення з посту за результатами референдуму про надзвичайне припинення уповноважень.

Якщо у референдумі недовір'я люди висловлюють Верховній Раді, то для неї це означатиме фактичну втрату мандату. Законодавство не передбачає можливости саморозпуску парляменту. Таким чином, параліч діяльности Верховної Ради чи Президента, разом чи окремо, підриває основу функціонування уряду і може створити ситуацію кризи влади.

Юридичний відділ пропонує: скасувати постанови про призначення нових виборів. Таке рішення не ставило б під сумнів легітимність Верховної Ради і Президента і забезпечувало б безперебійність діяльности усіх гілок влади. Але це вимагатиме певних змін до конституції.

Підтримати пропозиції Президента, але для цього потрібно зібрати три мільйони підписів громадян.

Зупинити дію постанови до вирішення питання про її конституційність та розпочати підготову пропозиції про зміни законодавства.

Внести зміни до конституції, якщо зупинення дії постанови виявиться неможливим.

Голова Верховної Ради Іван Плющ, як народний депутат від Макарівського району, висловив свою думку: він стоїть за скасування постанови, ухвалення виборчого закону і призначення нових виборів до Верховної Ради.

Амбасадор України вручив Р. Хасбулатову документи

Москва (УНІАР). — Тут 15-го липня амбасадор України в Росії Володимир Крижанівський вручив голові російського парляменту Русланові Хасбулатову низку документів, пов'язаних з проблемами, що виникли навколо міста Севастопіль. Серед них: постанова Верховної Ради України у відповідь на рішення російського парляменту підпорядкувати Севастопіль Росії; текст заяви Президента України Леоніда Кравчука; постанова Президії Верховної Ради Криму.

„Українська сторона готова провести зустріч в рамках міжпарляментарної українсько-російської групи та обговорити широке коло двосторонніх проблем. Але така зустріч може відбутися лише під умовою, якщо Верховна рада Росії скасує рішення про зміну статусу Севастополя", — заявив В. Крижанівський під час розмови з Р. Хасбулатовим і додав, що рішення російського парляменту неприйнятливе для України і не несе ніяких юридичних наслідків.

Франція вимагає нових переговорів між ЕС і ЗСА

Брюссель. — Як повідомляє агентство Ассошіейтед Пресс, в понеділок, 19-го липня, на нараді міністрів закордонних справ і міністрів сільського господарства країн Европейської спільноти Франція висунула вимогу переглянути умови угоди в ділянці сільського господарства між Спільним ринком і З'єднаними Стейтами Америки.

Як відомо, цю угоду було досягнуто минулого року. Вона передбачала зменшення державних субсидій для фармерів. Франція, як один з найбільших серед 12 країн Европейської спільноти виробник сільсько-господарської продукції, була невдоволена угодою від самого моменту її підписання. Тепер Париж вимагає відновити переговори і переглянути цілий ряд прийнятих рішень.

„Ми повинні внести зміни, бо інакше не будемо мати можливости рухатися вперед і підписати міжнародний договір про торгівлю", — заявив міністер закордонних справ Франції Ален Жюпе.

Всі інші учасники наради зареагували на цю заяву без ніякого ентузіязму, хоч і не критикували відверто французьке наставлення. Несміливий голос подав заступник міністра сільського господарства Німеччини Юрген Трампф, який порадив присутнім „обережно" поставитися до досягнутої в минулому році угоди, щоб „не роздратовувати" З'єднаних Стейтів.

Франція наполягає, щоб питання про перегляд минулорічної угоди було внесено у порядок денний наступної наради міністрів закордонних справ і міністрів сільського господарства Европейської спільноти. Вона відбудеться 15-го вересня.

Влаштовують фестиваль у Філядельфії

Філядельфія. — Департамент розваг Філядельфії та Український Фестивальний Комітет української громади метрополітальної Філядельфії влаштовують Український фестиваль музики, співу і танцю „Гомін України", який відбудеться у п'ятницю, 23-го липня, в амфітеатрі Робін Гуд Делл Іст, Ридж аве. при 33-ій і Дофін вул. в парку Філядельфія Фермонт. Початок о год. 8-ій вечора. Фестиваль присвячений другій річниці незалежности України і святкуванню „Велком Америка".

У програмі братимуть участь солісти Київської опери Ірина Семененко, Олег Марценківський, Анатолій Мамалига, чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії (диригент — Адріян Бриттан), вокально-інструментальний ансамбль „Обереги" (Львів), український танцювальний ансамбль „Лиман".

Вступ на концерт вільний. Резервовані та ненумеровані безкоштовні квитки можна набути в українських парафіях, крамницях і організаціях.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КОГОВЗ

Коговз, Н. Й. (Д.К.). — Тут в неділю, 1-го серпня, в Українському Парку, Пуласкі вул., відбудеться традиційний Український День для громади олбанської округи. Початок програми 1-ша год. по полудні. В програмі свята спортові ігри, дитячі забави, льотерія, смачні українські страви та багато несподіванок.

ПАКІСТАНСЬКИЙ УРЯД ЗРЕЗИҐНУВАВ

Ісламабад. — Після гострої політичної боротьби протягом цілого місяця пакістанський уряд змушений зрезиґнувати. Президент країни Гулям Ісгак Ган і його головний противник прем'єр-міністер Наваз Шаріф повідомили про свій відхід з постів. Водночас президентським указом розпущено парлямент і призначено надзвичайні парляментарні вибори. Вони відбудуться в жовтні ц.р.

Резиґнація Ісгак Гана і Шаріфа стала неминучою після того, як генералітет пакістанської армії виступив проти них обидвох. Крім того, був сильний тиск з боку опозиції на чолі з колишнім прем'єром Беназір Бгутто.

У своїй останній заяві Н. Шаріф звинуватив Б. Бгутто, нібито вона найбільше винна в урядовій кризі. Насправді політична нестабільність у Пакістані триває вже щонайменше вісім років. Від 1985 року президент Ісгак Ган позбавив влади три уряди. Головною причиною внутрішніх незгод є довготривалий занепад економіки Пакістану, однієї з найбідніших країн світу. Однак в останній час ця нестабільність посилилася у висліді боротьби за владу між президентом Ісгак Ганом і прем'єром Навазом Шаріфом. Першим атаку розпочав прем'єр, намагаючись скасувати з конституції статті, що дають президентові право припиняти чинність уряду, розпускати центральний парлямент і леґіслятури у провінціях. Президент, у свою чергу, звинуватив прем'єра в корупції і зробив спробу відібрати від нього його пост. Тим часом Н. Шаріфа підтримав парлямент, а Верховний суд скасував президентський указ.

У боротьбі з Ісгак Ганом Н. Шаріф прагнув заручитися підтримкою Беназір Бгутто, яка раніше також була позбавлена влади президентом. Проте вона запропонувала, щоб переговори велися з участю президента. На це Н. Шаріф не погодився.

Відтак армія запропонувала обом політичним діячам зрезиґнувати і призначити вільні вибори, котрі відбуватимуться під наглядом військових. У зв'язку з цим чимало спостерігачів вважають, що тепер у Пакістані існує справжня небезпека приходу до влади нового військового уряду.

Покищо обов'язки прем'єр-міністра виконує колишній віцепрезидент Світового банку Моен Куреші, а голову парляменту Васіма Сажжада призначено виконуючим обов'язки президента.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 19-ГО ЛИПНЯ, президент Билл Клінтон представив перед старшинами Крайового університету оборони у Форт МекНейр у Вашінґтоні схвалене ним рішення в справі гомосексуалістів у рядах американських збройних сил. У схваленому пляні дозволяється гомосексуалістам служити у війську, якщо вони не практикуватимуть своїх статевих уподобань відкрито. Він підкреслив, що цей компроміс не є найкращим і напевно не буде до вподоби багатьом. Так воно й є, бо ще не вспіли кореспонденти засобів масової інформації опублікувати свої звідомлення, а вже з усіх сторін посипалися критичні завваги.

АМБАСАДОР УКРАЇНИ до ЗСА Олег Білорус зустрівся у Державному департаменті з амбасадором особливих доручень Стробом Талботтом. У ході бесіди обговорено цілий ряд питань українсько-американських відносин. С. Талботт поінформував амбасадора України про результати зустрічі керівників держав „Великої сімки" в Токіо, зокрема про політичні та економічні рішення зустрічі, які становлять для України особливу важливість. О. Білорус звернув увагу на недавнє рішення російського парляменту стосовно Севастополя і висловив задоволення швидкою реакцією амбасади ЗСА в Києві. Головними точками їхньої зустрічі-розмови були проблеми ядерного роззброєння, хід економічних реформ в Україні та питання активізації допомоги ЗСА Україні у цих галузях.

У НЮ ЙОКУ МИНУЛОГО тижня голова Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй сер Дейвид Генні зажадав пояснень від представника Російської Федерації з приводу резолюції російського парляменту щодо статусу Севастополя. Представник Росії, пояснюючи становище свого уряду, російського президента і міністра закордонних справ, звернув увагу Д. Генні на те, що вони відмежувалися від резолюції Верховної ради Російської Федерації. Ця заява суто декляративна, заявив російський представник в ООН. Голова ради Безпеки сподіється, що ця заява допоможе українському представникові запевнити свій Уряд у тому, що резолюцію російського парляменту не варто сприймати із таким занепокоєнням.

КОЛИШНІЙ НАЧАЛЬНИК пошти Палати Репрезентантів у Вашінґтоні заявив прокуратурі, що він допоміг конґресменові-демократові з Іллиной Денові Ростенковському привласнити 21,300 дол. Роберт Рота зробив таку заяву у Федеральному окружному суді у Вашінґтоні під час того, як сам признався до вини у привласненні грошей і затаюванні цих незаконних трансакцій. Визнання вини Р. Роти, на думку адвокатів Уряду і оборони, є першим кроком до оскарження цього впливового конґресмена. Ця справа вийшла на денне світло у дуже недобрий час для Білого Дому, бо Палата Репрезентантів і Сенат якраз розпочали переговори у справі економічної програми президента Б. Клінтона.

У СВІТІ

НА ПЕРЕГОВОРАХ МІЖ ІРАКОМ і ООН у Багдаді врешті-решт дійшло до згоди. Іракська сторона заявила, що є вже готова до виконання вимог ООН — заради скасування антиіракських санкцій. Представник ООН Ральф Екеус, зі свого боку, сказав, що переговори були „відверті, поважні, всеохопні і позитивні для перспективи". Якщо санкції буде скасовано, залишиться, однак, ще одна заборона — на продаж Іракові зброї. Крім того, Ірак згідно з резолюцією Ради безпеки, ч. 687, повинен знищити всі свої підприємства, пов'язані з виготовленням ядерної, хемічної і бактеріологічної зброї, а також згодитися на постійну міжнародну інспекцію усіх об'єктів свого військово-промислового комплексу.

ГОЛОВА ВИКОНКОМУ Палестинської визвольної організації Ясір Арафат в найближчий час може позбутися свого посту, який займав 24 роки. Цього вимагає велика група членів Центрального комітету ФАТГ — однієї з найголовніших палестинських організацій, котрі входять в ПВО. Під сильним тиском Я. Арафат погодився провести в кінці цього тижня спеціяльне засідання Революційної ради ФАТГ, щоб обговорити всі точки незгоди і прийняти остаточне рішення. Відомо, що причиною тих незгод є становище Я. Арафата щодо палестинсько-ізраїльських переговорів.

ПОЛЬЩА ПЕРЕДАЛА В дарунок Литовській республіці частину озброєння свого війська. Крім стрілецької зброї і набоїв, армія Литви дістала 10 броневиків. Церемонія передання зброї відбулася в містечку Ґрюнвальд і в часі збіглася з 583-ми роковинами перемоги над військом Тевтонського ордену. Міністер національної оборони Польщі Януш Онишкевіч у своєму виступі підкреслив, що „передання зброї Литві є акцією найвищого довір'я до сусідньої держави".

ЦИМИ ДНЯМИ У ВІДНІ закінчилася міжнародна конференція щодо безпеки в Европі, в праці якої брали участь провідні демократичні партії континенту. Голова Християнсько-Демократичної Партії України Віталій Журавський у своєму виступі, між іншим, сказав: „Якщо в югославському конфлікті переможе агресор — Сербія, котру підтримують прошовіністичні кола Росії, то це послужить сильним поштовхом до воєнного конфлікту Росії з Україною. Нова система европейської безпеки вже сьогодні вимагає узгодження дій новостворених держав Східної Европи зі 'старим' і 'новим' світом".

Група майбутніх учителів англійської мови знов навчалася в ЗСА

Людонвілл, Н.Й. (О.К.). — Вже не вперше у активному коледжі Сієна завдяки професорові того ж коледжу Лідії Тарнавської, перебували тут учителі та студенти з України на інтенсивному навчанні англійської мови впродовж окремого чотиротижневого курсу, що відбувся в травні і червні. У курсі взяло участь 13 осіб — в тому вісім учителів та п'ять студентів — із Педагогічного інституту в Сумах та із цієї області, де вчителі вже викладають англійську мову.

Проф. Л. Тарнавська завчасу зв'язалася із Педагогічним інститутом в Сумах, вибравши цю область як далеко висунену на схід із особливими потребами навчання англійської мови. Після довших переговорів та з допомогою Організації Американці для Демократії в Україні, яка працює пильно саме у таких випадках, проф. Л. Тарнавській вдалося зорганізувати та перевести в життя цей свій черговий проєкт для покращання знання англійської мови серед населення України.

Група учителів та студен-

(Закінчення на стор. 4)

Група учителів та студентів із Сум, що навчалися на курсах англійської мови в Сієна коледжі (зліва, стоять): Людмила Яковенко (учителька), Юлія Помагайбо (студентка), Олена Гузь (учителька), Галина Борисова (учителька), Світлана Прокопенко (учителька), Світлана Воропай (студентка), Ксеня Хованова (студентка), Ілейн Огнибені (викладач із Сієна коледжу); (клячать; зліва): Сергій Власюк (студент), Світлана Кормелюк (учителька), ВолодимирВаситинський (студент), Людмила Галак (учителька); (сидять, зліва): Людмила Дика (учителька), Ірина Печугіна (учителька).

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСоюзу інформують, що до Фонду Відродження України — УНС вплинуло від членів УНС до понеділка, 19-го липня, 15,576 чеків-дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

395,232.82

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street Jersey City N J 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City N J
Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"
P.O Box 346 Jersey City N J 07303

Конституція Російської Федерації

Російський парламент прийняв 13-го липня ц. р. запропонований президентом Борісом Єльцином проєкт Конституції Російської Федерації. Хто і як її складав „Ню Йорк Таймс" з дати 13-го липня ц. р. не згадує. З обширного тексту цієї інформації виходить ясно, що найбільше уваги присвячено складній проблемі, як узагалі зберегти цю федерацію. Відосередковий рух неросійських народів уже на самому Уралі й за Уралом на величезному просторі Сибіру аж по Тихий океан — це природний рух, що його трудно зупинити якимись законами. У тій широкій інформації „Ню Йорк Таймсу" правильно сказано, що Совєтський Союз з його п'ятнадцятьма Республіками можна було зберегти тільки „залізною рукою". Демократія „залізної руки" не визнає й конституція Єльцина намагається заступити її поширенням автономії окремих складових частин. Російська федерація охоплює тепер 20 етнічних територіяльних груп, кожній з них включно з їхніми столицями, надається такі широкі права, що вони можуть навіть схвалювати свої власні конституції, із застереженням для власних прапорів та інших етнічних емблем. Не сказано, що має в'язати ці всі республіки з московським центром і центральним урядом. Схвалено цей проєкт конституції, що її „Ню Йорк Таймс" називає „конституцією Єльцина", 433 голосами проти 62 із 60 неприсутніми. Проєкт конституції був підписаний лідерами восьми автономних республік, а одна третя регіональних лідерів не підписала проєкту.

Нас цікавить проблема російської конституції тільки у зв'язку з проблемою конституції України. Якось так виходить, що керівні чинники української держави оглядаються на те, що робить Москва. Близько двох років малощо зроблено в Україні в справі схвалення в Україні конституції, що є основним законом і без якого невідомий характер держави її провід і розподіл функцій. Щойно недавно ми довідалися, що конституцію України схвалюється довгою формалістичною процедурою, а саме почерез дискусії на симпозіюмі з перервами на „окремі сесії". Чули ми, що у практиці Президент, Уряд і Верховна Рада взорувалися радше на конституції Франції, як Америки. Невідомо чому „конституція Єльцина" прийняла двопалатну систему парламенту, і чуємо, що й конституція України має це наслідувати. Було би дуже добре якби схвалення парламентом у Москві нової конституції Російської Федерації, приспішило процес схвалення конституції України. Політичний хаос в Україні коріниться головно у тому, що нема законного розподілу функцій Президента, Уряду й Верховної Ради. Конкретно, існує в Україні установа т. зв. репрезентантів Президента в окремих областях, районах і містах, які їх права й компетенції? Верховна Рада схвалює закони, що їх не переводиться у життя. Хто має це перевірювати і хто за це відповідає? У ході дебат у політичному хаосі України Президент Л. Кравчук заявив готовість прийняти уряд прем'єра й тоді назначити віцепрезидента. Це нагадувало би конституційний лад в Америці, де президент є прем'єром і кандидат на президента у своїй виборчій кампанії вибирає собі свого заступника.

Ультрадемократична система конституції російської федерації ледве чи підходить під теперішній стан в Україні, де треба насправді „сильної руки", щоб покінчити ненормальний стан із масовим розкраданням державного майна з хабарництвом і труднощами приватизації. Наслідуючи чужі конституційні взори необхідно мати на увазі власні умовини й власні практичні потреби, бо в протилежному випадку треба таку конституцію щораз доповнювати. „Праведний закон Вашінгтона", яким захоплювався Тарас Шевченко був настільки недосконалий, що дотепер схвалено вже 27 Додатків. Великобританія взагалі не має конституції: її заступає Велика хартія свобод із 1215 року плюс усі наступні закони. Широкі кола громади в Україні не дуже цікавляться цією найважливішою державною проблемою, бо на сторінках преси в Україні цієї проблеми не заторкають. Знання рідної конституції належить до „абв" політичної культури народу. Було б великим лихом, якщо б призначений на вересень ц. р. референдум над довір'ям президентом України й Верховній Раді мав відсунути термін схвалення конституції. У цій конституції України напевне буде мова про автономію для Криму, про права мови та самоврядування, яке не покривається з політичною окремішністю: конституція необхідна, щоб припинити політичний хаос.

О. Кузьмович

УКРАЇНА ОЧИМА ДІЯСПОРНОГО ЛІДЕРА

(Інтерв'ю з Миколою Плавюком)

II

П.: — Чи маєте надію на об'єднуючу акцію серед усіх відламків ОУН?

В.: — Надію я маю, однаке це буде залежати не лише від нас. Радію, що вже дотеперішні контакти з українськими націоналістами, які опинились в формаціях, які відколились від ОУН, а тепер діють в Україні, дають підстави твердити, що доцільно працювати над об'єднанням націоналістичних формацій в Україні. Слід мати на увазі, що сьогодні існує в Україні не менше 10—12 формацій, які вважають себе націоналістичними. Отже це вже не є питання трьох, чи до речі вже чотирьох формацій, які мають таке чи інше відношення до ОУН. Вказую на четверту, бо в Україні, як я згадував, частина членства ОУНр відмовила послух закордонному Проводові ОУНр і оформилась в окрему організацію, з окремим проводом.

Постановами XII ВЗУН зобов'язано Провід робити старання для координації чи поєднання національно-демократичних сил України, бо цього вимагає кризова ситуація української держави. Провід ОУН уже побобив певні заходи для виконання цієї постанови.

П.: — Чи перебуваючи тепер часто в Україні не відчуваєте того, що наші земляки стараються перевищити українську діяспору у поділах на десятки угрупувань, партій, тощо? Чи вважаєте це тимчасовим явищем, яке промине, чи цей „кампанілізм" лежить у вдачі українців?

В.: — Не думаю, що це свідомо в Україні є намагання перевищити українську діяспору кількістю угрупувань, партій, рухів і т. д. Тим більше сталося так, що Україна справді „перегнала" українську діяспору.

Велика кількість партій і то малочисельних складом свого членства є очевидною. Велика кількість розколів доказує, що ці партії не є побудовані на твердих ідеологічних чи політично-програмових основах. Нетерпимість і взаємне непошанування між лідерами тих партій не знаходить одобрення серед населення України.

Усі соціологічні опити вказують що українські політичні партії, включно із т. зв. соціялістичною, наслідницею КПУ — КПРС не мають широкої підтримки народних мас.

Участь українських політичних партій у дискредитованій Верховній Раді не принесла їм чести і думаю, що не безпідставними є побоювання, що в наступних виборах багато з депутатів, із різних політичних партій, будуть мати труднощі бути перевибраними.

П.: — Чи вважаєте за конечне ставити членам ОУН, що належали до проводу колись, саме тепер пам'ятники в Україні? Чи хвороба пам'ятників не забиває іншу, більш конкретну, діяльність?

В.: — В Україні є справді хвороба на ставлення пам'ятників. Це прямо пережиток минулого і правдоподібно усунувши пам'ятники комуністичним лідерам, дехто по-старому звичаю хоче замінити їх новими.

ОУН в цій справі має дещо інший підхід. Для збереження пам'яті, ми поставили в Бабиному Ярі хрест на місці розстрілу Олени Теліги і товаришів, добились, що в різних місцевостях є вулиці названі іменами полк. Коновальця, полк. А. Мельника, Ольжича, Теліги, Біласа, Данилишина, през. А. Волошина, очевидно Симона Петлюри, М. Грушевського й інших. У випадку полк. А. Мельника в його родинному селі будуватимемо школу в його честь, при якій буде малий музей.

На цвинтарях, де були знищені могили наших провідних членів — відбудовуємо їх. Одначе це аж ніяк не є в центрі нашої уваги. Ми свої зусилля спрямували на розбудову Фундації ім. Ольжича, Видавництва ім. О. Теліги, видаємо журнал „Розбудова держави", тижневик „Українське слово", організуємо студійні конференції і взагалі політичну дію, яка спрямована на закріплення і розбудову української держави.

П.: — Які ваші пляни на чергові місяці у зв'язку із референдумом, що має відбутися 26-го вересня в Україні. Чи уважаєте, що воно вийде корисно для України?

В.: — Вкоротці я повертаюсь в Україну для виконування моїх обов'язків. Референдум 26-го вересня ц. р. справді важливий і його висліди можуть бути дуже небезпечними для української держави. На мою гадку, найважливішою справою є добитись чисельної участи громадян України в референдумі, бо якщо понад 50 відс. управнених не візьме участи, то залишиться такий стан, як є тепер в Україні, себто повного хаосу на верхах державної влади України, що на мою гадку, свідомо інспірує т. зв. більшість Верховної Ради. Верховна Рада не має підтримки населення України. Вона не дає необхідної підтримки Президентові чи Кабінетові Міністрів України. Більшість складу теперішньої Верховної Ради, поза гарними деклараціями про те, що українська держава повинна бути демократичною, правовою республікою, прямуючою до ринкової економіки в ній — на ділі робить навпаки! Сама Верховна Рада несе основну відповідальність, що в Україні немає своєї нової Конституції. Більшість Верховної Ради постійно робила і робить перешкоди, щоб принцип приватної власности був справді узаконений і приміненний в згоді з інтересами українського народу. Та ж більшість не лише не сприяє тому, що українська держава була національною державою, українського народу, а навпаки активно протидіє тому. Навіть схваливши закон про

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Юрій Стефанівський,
Львів

Роздуми про виставку „Львівська весна — 93".

Свідченням того, що нас, здається, намагаються повернути у добу соціялістичного реалізму в образотворчому мистецтві, стала помпезна виставка „Львівська весна — 93", яку нещодавно влаштувала у Львові місцева Спілка художників. Про її кількісні параметри говорить те, що проводилась вона одночасно в трьох залях — у Національному музеї (малярство), картинній галереї (графіка і скульптура) та музеї етнографії (декоративно-ужиткове мистецтво).

Загальне враження — сумно. Здавалося, що годинник історії повернувся назад років на вісім-десять, в ті незабутні часи, коли так само гучно проводилися подібні імпрези під назвами: „Моя Родіна — СССР", „Барви оновленого краю" та подібні інші. На виставлених роботах — добре відомі імена колишніх придворних обкомівських богомазів і ліпил з незначними змінами лишень в титулах — замість народний художник УССР чи СССР тепер подібно пишуть — народний художник України (що є просто фальсифікацією і самозванством) — та кольорах прапорів і зображеннях символів. „На вернісажі все без змін, а у скульптурі змінилися лишень ідоли", — так вбивчо відверто і точно схарактеризував виставку один із відвідувачів в книзі відгуків.

Щодо якости виставки, то видно, що її комітет, який складався виключно із „заслужених" членів Спілки Художників України, відбирав експозиційні роботи не за мистецьким рівнем чи професійністю виконання, а членством у Спілці, заслугами минулих літ і титулами. В результаті, як часто каже наш Президент Кравчук, маємо те, що маємо.

Живопис — низької проби, виставлені твори в більшості своїй розраховані на міщанські смаки. Місце їм не на престижному вернісажі, який мав би репрезентувати мистецький Львів, а на Краківському базарі — Карпати, гуцули, козаки, різнокольоровий аляповий примітив, і нечисленні добрі роботи лише це підкреслювали.

Розмаїті враження залишила експозиція декоративно-ужиткового мистецтва. Як завжди, прекрасні роботи наших склярів і керамік викликали загальне захоплення. Зате після огляду зразків одягу, виставлених дизайнерами, глядачі побачили, як, по-варварськи модернізуючи, можна зіпсути прекрасну українську народну ношу.

Дещо більше цікавих речей було серед скульптурних і, особливо, графічних творів, але вони якось губилися в масі відверто заробітчанських кон'юнктурних робіт. Експонувалися на вернісажі і дуже сильні праці, але було їх мало і вони не змогли зробити погоди.

Прикро, що Львів, який заслужено вважається одним із центрів європейського мистецтва, серйозно здає свої позиції, хоча ще недавно, коли львівську Спілку Художників України очолював цікавий своєю самобутністю і незалежністю думок мистець художнього скла, людина високої культури і порядности, майстер світового рівня Андрій Бокотей, все виглядало інакше. За його урядування спілка почала потроху перетворюватися із мистецького колгоспу, в якому всім (і творчими пошуками також) керує голова, у цивілізоване об'єднання мистців. При Бокотеєві припинилися ділення художників на справжніх (членів спілки) і несправжніх (усіх інших) та травля інакомислячих, почав заохочуватися творчий пошук у будь-яких формах. Проводилися цікаві виставки і виглядало, що дисиденти від мистецтва, які прийшли до керівництва, зможуть реформувати діяльність колишньої організації духовного насильства над творчою особистістю, аналогії якій немає ніде більше в світі. Не так сталось, як гадалось. Вчорашні та позавчорашні „світочі національно-культурного відродження", які за часів червоної імперії аж ніяк не бідували, змінили в темпі вальса кольори прапора і символи. В грудні минулого року вони провели перевибори і обрали головою правління Львівської Обласної Спілки Художників скульптора Івана Самотоса. Прицьому нікого не обурила і не зупинила така пікантна деталь, що у перевиборних зборах взяли участь трохи більше сорока відсотків членів спілки.

У теперішньому правлінні — відомі прізвища колишніх оспівувачів большевизму, авторські праці яких згідно відомої постанови Львівського облвиконкому, прийнятої у виконання відповідного розпорядження Президента України Леоніда Кравчука, мають бути демонтовані. За вірну службу щедро в свій час винагороджені московськими та київськими господарями, вони конверсувалися, замість вусатих, бородатих та бровастих вождів у кашкетах і без, наліпили інших, у вишитих сорочках, і чекають замов-

(Закінчення на стор. 3)

Ярослав Татомир

ПЕРЕД ТРЕТІМ СВІТОВИМ З'ЇЗДОМ ВЧИТЕЛЬСТВА

Перед будівничими української держави — величезні зовнішні і внутрішні труднощі, і небезпеки. Ми добре бачимо економічні труднощі, що з ними бореться Президент Кравчук, український Уряд України та весь наш народ і ми бачимо проросійське наставлення Америки та деяких інших великих держав, ми бачимо як важко будівничим української держави пробиватися економічно і політично крізь цей мур проросійського думання на Заході...

Та перед будівничими української держави теж величезні внутрішні труднощі. Коли ректор Університету Києва — Могилянської Академії Вячеслав Брюховецький перший раз відвідав українську діяспору в Америці, йому поставили питання:... „Як український Уряд дає собі раду з великою російською меншиною в Україні?"... Брюховецький відповів:... „Наші найбільші труднощі не з росіянами, українськими громадянами, а з нашими малоросами і хахлами..."

В існуючих умовинах, одне із найбільших завдань перед будівничими української держави — це, національне виховання мільйонів наших дітей і молоді. Не забуваймо, що наш народ перейшов три сторіччя насильної русифікації царською Росією та 70 літ брутального і незвичайно жорстокого винищування українців комуністичним режимом.

Коли беремо це все до уваги, мусимо з великим зацікавленням, увагою та надіями поставитися до заіснування і розросту в Україні і діяспорі Спілки Професійних Учителів, УСПУ, яка, за домовленням з Міністерством Освіти України, відбуде в Києві, 20—го серпня 3-ій Світовий з'їзд українського вчительства.

УСПУ була заснована у Філядельфії, ЗСА, у 1986 році, з ініціятиви відомого філядельфійського громадянина Зиновія Квіта. Другий Світовий з'їзд українських професійних учителів відбувся у Філядельфії у червні 1991 року. У другому з'їзді взяли вже участь представники українських учителів із ЗСА, Канади, Бразилії, України та Польщі. На тому з'їзді прийнято новий статут. Спілка нараховувала понад 300 членів. Головою УСПУ було обрано Зиновія Квіта, його заступником Михайла Пилипчука. Почесними членами УСПУ стали: міністер освіти України Петро Таланчук, голова товариства „Україна" в Києві Іван Драч, професор літератури Київського Університету Анатолій Погрібний, амбасадор України у Чехії Роман Лубківський та інші.

У серпні минулого року УСПУ заключила умову з Міністерством Освіти України, про взаємну співпрацю, у якій говориться про створення спільних авторських колективів для видавання підручників, про обмін учнями й учителями, про літні курси української мови і. т. п.

При Головній управі УСПУ працює вже кілька комітетів, які виконують різні корисні завдання. Так наприклад, комітет для виправлення помилок про Україну в американських шкільних підручниках. Йде мова про те, що в американських шкільних підручниках усе що існує на терені колишнього Совєтського Союзу, після його розвалу почали називати — „російським". Про Україну у великій більшості підручників не було ніякої згадки. Цей комітет очолює Зорія Малаховська. Протести комітету увінчалися успіхами, помилки у багатьох підручниках виправлено.

Іншим активним комітетом, що працює при УСПА — це комітет висилки шкільних матеріялів на Україну.

У Світовому з'їзді українського вчительства, що відбудеться у днях 20-го до 22-го серпня ц. р. у Києві, візьмуть участь провідники шкільництва й освіти України та представники організацій УСПУ в Україні та у таких країнах як ЗСА, Канада, Бразилія, Польща, Румунія, Югославія, Болгарія, Москва та таких районів як Пряшівщина, Середня Азія, Далекий Схід, Прибалтика.

У цьому З'їзді візьмуть участь, у більшості як доповідачі: міністер освіти України Петро Таланчук, віцепрем'єр-міністер з гуманітарних питань — Микола Жулинський, перший заступник прем'єр-міністра — Анатолій Погрібний, міністер культури — Іван Дзюба. З'їзд відвідає теж Прези-

(Закінчення на стор. 3)

Д-р Микола Мушинка,
Пряшів

ДОСТОЙНИЙ ПАМ'ЯТНИК ДОЧКИ БАТЬКОВІ

(12-ий том творів В. Гренджі-Донського)

„Твори Василя Гренджі-Донського, том XII, додаткові твори, бібліографія, зібрала і впорядкувала Зірка Гренджа-Донська, літературна редакція: проф. д-р Василь Лев, видання Карпатського Союзу, Вашінгтон, 1992, 562 стор.

II

Слід підкреслити, що у 12-томник потрапили лише художньо зрілі твори, які не втратили своєї ваги і по сей день. Художньо слабі твори (зокрема із братиславського післявоєнного періоду, коли поет, намагаючись пробитися на сторінки преси, писав у дусі модного тоді „соціялістичного реалізму"), у видання не потрапили.

12-ий том „Творів" В. Гренджі-Донського мав бути завершальним, але, як довідуємось із вступу, на ньому видання не припиниться, бо появляються все нові й нові матеріяли, які буде опубліковано в дальших томах (при наявності відповідних коштів).

Зміст 12-го тому розподілено до трьох розділів. У першому подано т. зв. „додаткові твори", тобто твори, виявлені вже після виходу у світ томів з відповідними матеріялами. А є їх чимало: 95 поезій, чотири оповідання, 49 публіцистичних статтей, три доповіді та 46 статтей про автора та рецензій на його твори. Ці матеріяли охоплюють більшу половину книжки (300 сторінок). Упорядковано їх за хронологічним принципом.

З поезій найцікавішою є поема „Князь Латорець" з 1922 року — прототип пізнішої поеми „Князь Лаборець". Дуже цінними є революційно-патріотичні вірші, публіковані у пресі 20-их років, у яких автор закликає до визволення України з московських кайданів. У вірші „Наш прапор" (прочитаному на Маланчиному вечорі в Ужгороді 1925 р.) він закликає український народ згрупуватися під синьо-жовтим прапором:

За прапор наш ми страдали,
Проливали свою кров,
І тепер би ми віддали
Синьо-жовту хоругов?!
Ні! Ніколи! Скорше смерти
Ніж віддати наш прапор!
Це значило б: все то стерти,
За що бились з давніх пор.
Це значило б: знов упасти
У неволю, в рабський світ...

Тим, які б хотіли об'єднати Україну з Росією у „могутній Радянській державі" під прапором комунізму або колишньої монархії, поет з гнівом відповідав:

Що?! З Москви... Червоний? Білий?
Або давній трикольор?
Божевільні! То недолю,
То насильство і терор!
Там ворони очі клюють,
Гниють трупи у багні.
О, нещасний мій народе,
Чи ти встанеш, або ні?!

До нового світла ставлять поета і вірші, присвячені Т. Г. Масарикові, А. Волошинові, Ю. Бращайкові, Зореславові, Вітезславу Незвалові.

Не можна без хвилювання читати вірша-заповіту, написаного у тячівській в'язниці 21-го березня 1939 року. Очікуючи вироку смерти, поет звертався до коханої дружини отаким тестаментом:

Коли наспіє вістка та,
Що я вже не живу,
Сховай мій тризуб золотий
І шапку січову.
Мою могилу відшукай
І на хресті прибий,
Та знай: за справу згинув я.
За мною сліз не лий!
Коли могили не знайдеш,
Спали все на вогні
І попіл тризуба святий
До Тиси вкинь мені...

А ось як відгукнувся В. Гренджа-Донський на смерть Сталіна 1953 року:

Не нам сьогодні сумувать,
Нема за ким, нема чого,
Носив ягнята вовк зубатий,
Нарешті понесли його.
Помер, туди йому й дорога.
Плачу не чуть нізвідкіля...
Хіба ж гукнем за ним з порога:
„Нехай тобою б'є земля!"
За кров, за сльози, за сваволю
Гукнем за ним от це лишень:
„Нехай земля трясе тобою
Бодай дванадцять раз за день!..."

Продовження буде.

Радіопрограмі „Гомін України" в Дітройті — 20 років

Двадцять років тому, 13-го березня 1973 року, українська громада Дітройту почула перший раз радіопередачу станції WCAR на хвилях 1090 AM. Протягом 20-ти років постійним керівником її є Кирило Цепенда, який, маючи великі музичні засоби, передавав своїм слухачам найкращі зразки української музики й пісні всіх жанрів.

Ми прослухали безсмертні релігійні твори Д. Бортнянського, М. Березовського, А. Веделя, М. Вербицького і А. Гнатишина. Ми чули уривки з наших опер „Богдан Хмельницький" і „Назар Стодоля" К. Данькевича, „Утоплена" М. Лисенка, „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського, „Вечерниці" П. Ніщинського, кантату „Б'ють пороги" М. Лисенка, оригінальне опрацювання „Українського весілля" з цікавими приспівами, троїстою музикою та всіма весільними церемоніями із Західньої України!

З театральних надбань ми прослухали „Медею" (Віра Левицька) у виконанні наших театральних „асів" з Філядельфії, „Гумористичні перлини" з Гриця Зозулі маестра Едварда Козака, безсмертну „Байду" Гната Хоткевича у виконанні нашої Капелі Бандуристів під проводом Івана Задорожного, „Поему про Конотопську битву" Г. Китастого і останнім часом перший раз монументальний твір-думу „Буря на Чорному морі" Г. Хоткевича у виконанні Дітройтської Капелі (диригент Володимир Колесник) і, врешті, „Слово Тараса" (диригент Петро Потапенко).

З українських хорів ми чули: „Думку" з Києва, „Трембіту" зі Львова, „Візантійський хор" з Голляндії, хор „Гомін" з Англії, хор ім. Г. Верьовки. З еміграційних: хори „Прометей" з Торонто, ім. О. Кошиця з дельфії (диригент д-р Антін Рудницький), „Трембіта" і „Боян" з Дітройту, „Український хор" з Арґентини, а навіть хор „Сурма" зі Львова та хор Д. Котка. Диригентами згаданих хорів були: О. Сорока, М. Колесса, Р. Муравський, А. Авдієвський, М. Антонович, Я. Бабуняк, В. Кардаш, В. Климків, І. Охримович, К. Цепенда.

Ми прослухали наші найкращі Капелі Бандуристів: „Державну Капелю", „Дівочий ансамбль" з Дітройту і багато інших. Ми чули наших мистців гри на бандурі: Василя Ємця, Зеновія Штокалка, Володимира Луціва, Віктора Мішалова.

Українські вокально-інструментальні ансамблі стали останнім часом досить популярні, а деякі з них на високому технічному рівні у своєму жанрі. Їхні пісні часто можна чутина радіопередачі „Гомін України". Ось вони: „Кобза", „Струмочок", „Смерічка", „Гуцулочка", „Опришки", „Червона Рута", „Верховина", „Соняшник" та багато інших.

Крім великого багатства пісень на радіопередачі „Гомону України" передавано інтерв'ю з визначними релігійними, громадськими і суспільно-політичними діячами: о. В. Приймою з Люрду, о. д-ром І. Нагаєвським, о. М. Бутринським, о. І. Прокоповичем, о. Н. Столярчуком, о. Й. Шарим, о. М. Івахівим, д-ром А. Наковичем. З музичного світу з Г. Китастим, А. Гнатишином, Є. Коваленком. З театрального жанру ми чули цікаву розмову з В. Шашаровським. Д-р Маруся Бек привезла з Австралії цікаву касету-тасьму, на якій була награна „Українська радіопередача" зі Сіднею, яку в цілості було передано на радіопередачі „Гомін України".

Відкриття кожної програми „Гомону України" звучить так: „В своїй хаті своя правда і сила і воля", опісля слідує пісня „Живи, Україно" у виконанні Капелі Бандуристів, а на закінчення програми звучить могутня пісня „Наш рідний край", муз. В. Тритяка.

Заповідачі програми мінялися кожного року. Ними були: О. Гвоздь, Р. Когут, Ю. Смик, І. Тоган, О. Кавка, д-р І. Лазарчук, д-р Б. Гнатюк, Д. Рихтицька, Лідія Югас, д-р Р. Тарнавський, О. Лісківська, О. Соловій, В. Гупалівський, З. Томків, д-р З. Калинич, д-р Н. Калинич, А. Гнатюк, Мирося Дуткевич. Нашим заповідачем на 1993 рік є д-р Мирослав Гнатюк.

Співпрацівниками були М. Гарасевич, Х. Юзич, поетка О. Гриньків, М. Лазарчук, П. Рогатинський („Тітка сусідка"). Нині з радіопередачою „Гомін України" співпрацюють наші отці Матей Крефер, ЧСВВ, та о. Маріо Дацишин, ЧСВВ, які своїми глибокорелігійними розважаннями зміцнюють на дусі всіх радіослухачів!

Значення радіо неоціненне! Там, де не доходить живе слово і преса, там доходить радіо! „Відчиніть" своє радіо в кожну середу, година друга по полудні, а українська пісня і слово завітають у вашу хату!

Щира подяка належиться усім спонсорам, співпрацівникам та жертводавцям за моральну і матеріяльну підтримку!

Д-р Ірка Лазарчук

ЗА 16 МІСЯЦІВ МИРОНОСНИХ зусиль в колишній Югославії загинув 51 військово-службовець збройних сил ООН, а 557 осіб поранено. Ці дані оприлюднив заступник керівника місії ООН в республіках колишньої Югославії Седрік Торнбергі. Він сказав, що тепер кількість „голубих шоломів" тут складає 25,416 вояків. У найближчий час контингент буде доповнено 300 американськими морськими піхотинцями, а також французьким батальйоном.

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Студенти Духовної Семінарії у Львові відбули прощу до Люрду

У четвер, 17-го червня, в українській церкві в Люрді Владика Юліян Вороновський зі Львова відправив Архиєрейську Службу Божу і виголосив гарну проповідь. По Службі Божій в нашому готелі „Веселка України" був спільний обід, що його приготовила господиня готелю Катерина та Йосиф Сімоніні. Паломники перейшли лише „вулицю України" до святкової залі, і тут відбувся концерт в пошану пробудителя західніх земель України о. Маркіяна Шашкевича. Всю програму виконали наші семінаристи під орудою проф. Головка. А щоб мені колишньому упістові з-перед 50 років, зробити приємність, хор на повні груди відспівав упівську пісню, яку я написав у пошану нашого командира військової школи в Поморянах Василя Івахова: „Гей на півночі, на Волині зродилась армія УПА, щоби воскресла Україна і завітала свобода!"

Учасники святочних сходин були зворушені, почалася роздача подарунків: Софія Уляк кожному семінаристові подарувала по 10 дол. і пластикові статуетки, наповнені люрдською водою. Отець Василь Прийма кожному паломникові вручив люрдські карточки-поштівки, упівську пісню та кількадесят своїх книжок, а наші сестри-служебниці дали їм на далеку дорогу гарну перекуску. Слово взяв проф. Головко: він говорив щиро, що декому сльози радости появилися в очах. Ось кілька його слів: „Наша Духовна Львівська Семінарія не раз і не двічі вже співала та відбувала святочні академії перед сотнями, а то й тисячами слухачів, але так щиро та зворушливо ще ніколи не виступали, як тут, у Люрді перед кількома особами. Не знаю, чи то тому, що це місце святе, чи тому, що на нас в цій святковій залі з почесних місць глядять церковні і світські діячі та герої України, чи то тому, що нас слухають духи померлих меценатів, добродіїв та жертводавців, що тут викарбувані золотими та срібними буквами, які вам присилали пожертви, щоб ця церква та наш український закуток в Люрді цілому світові говорив, що Україна живе, що Україна не вмерла, що вона тут в королівстві Марійських прощ красується, як перла!"

Тут раптом перервала святочні напруження сумна вістка, що в ЗСА помер Патріярх Української Автокефальної Православної Церкви Мстислав Скрипник. Учасники спонтанно встали з пошаною та відмовили щирі молитви і заспівали „Вічная пам'ять" великому синові України, що діждався на власні очі бачити самостійну українську державу. Владика Вороновський розповів, що останній раз бачився з Мстиславом — Київським Патріярхом, який брав активну участь при перепохованні тлінних останків Ісповідника за віру Христову Патріярха Йосифа Сліпого з Риму до святого Юра у Львові. Це був наш брат, друг і приятель, великий син українського народу.

П'ять днів, від 14-го до 18-го червня перебували на прощі в Люрді студенти Львівської Духовної Семінарії Святого Духа, щоб подякувати Пречистій Діві Марії, що допомогла Українській Церкві вийти із підпілля та Україні стати самостійною державою. Посередині — Владика Юліян Вороновський, ректор семінарії.

Увечорі 18-го червня семінаристи від'їхали в сторону Ліону Арс, ген на рідну Україну. Лише наші семінаристи від'їхали, а вже на другий день цілком несподівано заїжджає під нашу церкву в Люрді автобус аж з Пряшева, 45 дівчат, дві сестри служебниці та священик Юрченко.

Вони як всі паломники з наших сторін, не мають грошей на готель, то просять ними заопікуватися кілька днів. Ми їх прийняли, вони розстелили свої коци та спали в нашій їдальні в залі та на всіх усюдах. Цими днями отримую телефонічні замовлення, що 45 паломників Марійської Дружини приїжджають зі Львова, 50 паломників з Івано-Франківська під проводом Владики Іринея Білика, 40 паломників-українців з Литви, 95 паломників зголосили свою охоту приїхати до Люрду з Києва, просять післати їм запрошення. Ось так мається справа з паломниками до чудодійного Люрду. Вже три роки не маємо українських паломничих груп з Америки, Канади, Австралії, всі вони їдуть на рідну Україну, але маємо вже три роки паломників з убогої України. Дехто скаже, яка різниця звідкіля приїде наше паломництво. Різниця така, що як приїде паломництво з-за океану, то вони самі собі заплатять помешкання та харчі та й ще кожний паломник щось пожертвує на нашу церкву в Люрді, але як приїдуть паломники з ограбленої України, то вони мають лише гроші, щоб заплатити опал до автобуса, але за перебування хоч кілька днів у Люрді просять нас про допомогу. Тому що наші ощадності вже вичерпані, ми змушені знову звертатися до своїх братів та сестер в Америці, Канаді, Австралії та в інших країнах, щоб нам прийшли з конечною допомогою. Особливо пригадуємо вам всім, кому дорога наша релігійно-національна твердиня українська в цьому світової слави місті Люрді. Де Мати Божа з'являлася убогій дівчині Бернадеті 18 разів і мала бажання, щоб тут молитися за грішників, щоб тут приїжджати з процесіями та збудувати церковцю. Ми, українці, прохання Пречистої Діви Марії сповнили, за це належиться честь і похвала вам всім співбудівничим, що своїми молитвами та грішми приходите нам з допомогою тепер, коли з України прибувають меценати, добродії та жертводавці, мати милосердне серце для тих, що мають бажання подякувати Матінці Божій за всі ласки, які вона вимолила у Небесного Отця, що наша Церква вийшла з підпілля, що наша Україна є вже самостійною державою. І ви були такими, дорогі браття і сестри, в той час, як покидали свій край, як смерть вам зазирала в очі, ви обіцяли Пречистій Діві, що будете щедрі для своїх ближніх, що будете милосердні до тих, хто буде до вас простягати руку про поміч, ваша вдовина лепта буде для них велика потіха, а для ваших безсмертних душ буде надія на вічну нагороду у Царстві Небесного Отця, що на Вас чекає в Небі.

Ваші щедрі пожертви просимо посилати на адресу: L'Abbe Pryjma Wasyl, 8 bis, rue de l'Ukraine, 65100 Lourdes France. Tel. 62 94 90 33

о. Василь Прийма

Роздуми...

(Закінчення зі стор. 2)

лень, благо, що створені раніше ними „шедеври" люди викинули на смітники і є багато вільних постаментів.

Члени правління продовжують викладати у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва, наочно демонструючи своїм студентам, як у всі часи добре бути пристосуванцем. Ні про яке покаяння вони не хочуть чути і не вбачають гріха в тому, що коли українські мистці-патріоти, Хасевич, Черешньовський, Козак, Гординський, Мороз, Заливаха, Мацелюх, Шабатура та інші, хто зброєю, хто олівцем, пензлем чи різцем змагалися за волю Батьківщини, вони „пекли" маразматичні багатотонні монстри типу „Монументу слави" біля Стрийського парку, пам'ятники Галанові, Кузнєцову, Івану Федорову чи видуманій, „Народній гвардії імени Івана Франка" (останні львів'яни влучно називали „печінкою"), чисельні фігури шахтарів, колгоспниць, червоноармійців, комсомольців-сексотів та іншої подібної продукції, боролися з націоналізмом, формалізмом, релігією.

Не можуть вчорашні „світочі" усвідомити, що руки, які продукували монументальні символи тоталітаризму, не мають морального права торкатися світлої пам'яті борців за волю України. Вони намагаються стримати прихід нової ґенерації мистців і тому не припиняються напади на авторів пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові молодих скульпторів братів Сухарських, тому точаться баталії навколо майбутніх пам'ятників Митрополитові Андрею Шептицькому, жертвам комуністичного терору у Львові та меморіялу Січових Стрільців. Лишень марні їхні зусилля. Попри усі потуги ленінорობів, а, може, власне завдяки їм, молода талановита молодь, не обтяжена тягарем минулого, торує свій шлях у мистецтві. Об'єднання молодих мистецтв „Шлях", КУМ, чисельні художники, які не входять до жодних груп, від виставки до виставки демонструють зростання творчих потенцій і майстерности, виходять на світові вернісажі. Багато з них в світі вже знають, їхні роботи охоче купують на Заході і не доброчинних чи насталгічних мотивів, а тому, що твори того варті. Майбутнє за ними, вільними від гріхів коляборації, лишень вони годні відродити нашу культуру, пробудити національну свідомість наших людей, допомогти їм відчути себе вільними.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

державний статус української мови в українській державі в нарадах Верховної Ради України, свідомо нехтують українською мовою і то не лише росіяни, але й багато українців з відомої групи більшости.

Свідоме бльокування намагань Кабінету Міністрів вводити необхідні реформи, образливе відношення до Президента України є частиною свідомої дії більшости Верховної Ради повернути колесо історії назад і через СНД чи іншу форму спілкування України з республіками кол. СССР відтворити Союз, до чого прямують комуністи, або включити Україну в „простір впливу" Росії, чого хочуть крім комуністів ще залишки російських шовіністів в складі теперішньої Верховної Ради України.

Це ставить великі вимоги перед Президентом України, який був вибраний більшістю виборців України в грудні 1991 року. Він не сміє і надалі толерувати цей стан. Він має не лише право, але й обов'язок у цей складний для України час, відважитися на рішучі кроки. Спираючись на мандат, який він отримав від народу, його обов'язком є справді створити Кабінет Міністрів з кваліфікованих і відданих незалежности України міністрів, які вкажуть народові, який вибрав і ще тепер в більшості підтримує Президента реальну програму виходу із економічної кризи та закріплення незалежности України, як справді демократичної і правової держави українського народу.

Хочу вірити, що в найближчих тижнях саме з такою програмою вийде до народу Президент України і що референдум 26-го вересня ц. р. дасть йому необхідну підтримку.

Обов'язком усіх свідомих українців активно включитись в підготову і переведення цього референдуму. Чим успішнішою, активнішою і скоординованою дією національно-демократичних формацій України буде їхня участь у всенародному референдумі, тим краще будуть вони підготовані до того, щоб уже в недалекому часі взяти участь у виборах і вибрати у них справді кращих кандидатів, чим ті, які тепер є вибрані до Верховної Ради України.

Було б на мою гадку великою помилкою, якщо б вся енергія і увага концентрувалася лише на Верховну Раду. Не сміємо забувати, що дійсна влада знаходиться в руках місцевих, районних і обласних керівництв. І тому без успішного вибору керівництва на тих щаблях, буде продовжуватись існуючий нездоровий стан. Відомо, що навіть деякі добрі закони схвалені Верховною Радою чи декрети Президента чи Кабінету Міністрів не виконувалися і не виконуються саме тому, що низові щаблі керівництва не лише не сприяють тому, але навпаки саботують чи перешкоджають у виконанні тих доручень верховних властей України.

Отже ситуація в Україні справді складна. Одначе я не втратив віри, а навпаки, глибоко переконаний у цьому, що Україна вийде переможцем з неї. Свою віру я спираю на здоровому глузді українського народу. Він неодноразово в історії України доказав, що він здоровіший чим наші „верхи". Маючи змогу відвідувати різні частини України, спілкуючись із різними прошарками населення в мене є глибоке переконання, що український нарід дасть підтримку тим, хто відважиться і зуміє вийти з чіткою і переконливою програмою переборення кризи. Індивідуально з великою подивугідністю населення України переборює існуючі труднощі. В розмові з багатьма можна почути здорові і тверезі голоси, що надії на Захід, а тим більше Росію були і є безпідставними. З всіма державами, включно з Росією Україні необхідно спілкуватися, одначе порятунок у нас самих! І як не дивно, це зрозуміли в народі скоріше чим деякі лідери Верховної й інших рад та члени державної адміністрації, які не перебороли в собі комплексу меншевартости чи рабства і вірять, що „хтось" нам прийде на поміч, чи розв'яже наші проблеми.

Перед третім...

(Закінчення зі стор. 2)

дент України Леонід Кравчук та численні освітньо-культурні діячі України і діяспори.

З'їзд почнеться о 10-ій год. ранку 20-го серпня молитвою та привітанням Президента України Леоніда Кравчука. Опісля будуть привіти від різних достойників Міністерств Освіти і Культури України. Відтак 20-го і 21-го серпня будуть слідувати звіти представників із різних країн (разом 14-ти країн) З'їзд закінчиться 22-го серпня Богослужбами і т. д.

Ми не можемо збудувати тривкої, сильної держави, без виховання мільйонів наших дітей і молоді на свідомих, ідейних громадян української держави. УСПУ приходить у тисячі шкіл в Ураїні і діяспорі із великою ідеєю помогти національному вихованню мільйонів наших дітей і молоді. Поможімо дуже корисним і дуже потрібним нам зусиллям!

За ближчими інформаціями у справах УСПУ можна звертатися на адресу: мгр Зиновій Квіт, 804 N. Woodstock St., Philadelphia, Pa. 1913.

З ДНЕМ 19-ГО ЛИПНЯ президент Билл Клінтон звільнив зі становища директора ФБІ Вілліяма Сешенса, який впродовж шістьох місяців вперто відкидав намагання Уряду переонати його, щоб зрезиґнував. Все це з уваги на гостру критику у звіті внутрішньої комісії з питань етики, де В. Сешенсові закинено переступлення етичних норм і надужиття свого посту для особистих користей. Близькі співробітники Президента кажуть, що на місце В. Сешенса прийде суддя Луїс Фріг з Федерального окружного суду в Ню Йорку, який колись сам був агентом ФБІ.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої МАМИ І БАБУНІ

бл. п.

ЕМІЛІЇ САНОЦЬКОЇ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок 27-го липня 1993 р.
в церквах:

св. Духа в Бруклині, Н. Й.
св. Тройці в Силвер Спрінґ, Мериленд,
каплиці оо. Василіян, Нeровзбурґ, Ню Йорк
Соборі Успення Пресвятої Богородиці — Торонто

Про молитви за спокій душі покійної просять:
ОКСАНА ЛЕВ з родиною
УЛЯНА САНОЦЬКА з родиною

В Києві вийшла монографія про Б. Лепкого

Київ. — У Видавництві „Дніпро" появилася в травні ц.р. вже давніше очікувана монографія „Богдан Лепкий" пера д-ра Миколи Сивіцького з Варшави, який докторизувався на тему „Рання лірика Богдана Лепкого" на Ягайлонському університеті в Кракові.

Монографія подає багато цікавого, досі незнаного, матеріялу, що його впродовж 20-ти років призбирав автор, а крім того повну бібліографію, що нараховує 516 позицій і свідчить про незвичайну плодовитість творчости Б. Лепкого.

У Тернополі відкрито новий музей Б. Лепкого в середній школі ч. 14 в присутности племінника Б. Лепкого д-ра Романа Смика з ЗСА. Це вже четвертий музей, а п'ятий у „риштуванні" в селі Жовчеві, рогатинського повіту, де в о. Петра Смика перебував і творив Б. Лепкий. У жовчівській церкві збереглися цінні зразки іконографії поета: два намісні образи, чотири образи в кивоті та ікони чотирьох євангелистів на царських воротах.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Порт оторіті — агенції, яка займається тунелями та мостами переїзду з Ню Джерзі до Мангеттену, заявили, що відколи відкрито змову арабських терористів ібомбити один із цих переїздів, значно посилено заходи безпеки Лінкольн і Голланд тунелів та мосту ім. Дж. Вашінгтона. Крім того коменданти поліційної охорони цих об'єктів проводять окремі додаткові вишколи, щоб їхні службовці були готові та зупинили вчано будь-які намагання таких терористичних замахів

ПОДЯКА

Ми, члени жіночої та чоловічої відбиванкових дружин УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н.Дж., хочемо подякувати Омелянові Твардовському за його опіку, моральну підтримку і присутність на наших змаганнях і тренуваннях.

Його приязний і товариський характер заохочує молодшу генерацію українських спортовців грати для українських клюбів.

Щиро дякуємо!
Жіноча і чоловіча відбиванкові дружини „Чорноморської Січі"

Президія...

(Закінчення зі стор. 1)

вечір. У процесі друку є збірники статтей д-ра Мирослава Прокопа, підготовляється перевидання правописного словника Г. Голоскевича, збірника пам'яті д-ра Романа Осінчука проф. Василя Лева і д-ра Григорія Лужницького, українсько-чеський словноик та історія театру на Закарпатті, що має вже вийти друком осінню цього року. Ряд інших рукописів є у процесі уточнення, як також заангажовано вже перекладчика для повісті Олени Звичайної.

Прийнято до друку збірник „Ukrainian Diaspora", який появиться у Видавництві Торонтонського університету.

Президія НТШ нарадами якої проводив голова проф. Леонід Рудницький, заслухала звітів поодиноких членів з їхньої діяльности за останніх три місяці, обговорила їх вичерпно та намітила пляни на найближчий період, включно із запляноване ними на грудень Загальними зборами. Представлено присутнім видрукуваний та зредагований проф. Володимиром Стойком „Бюлетень НТШ" ч. 8/24, 1993, як також чепурно видану летючку англійською мовою про НТШ в ЗСА, призначену для інформації чужомовного світу.

Обширний звіт із своєї поїздки до Австралії та стан праць із Енциклопедією Українознавства т. 4, подав проф. Василь Маркусь, а голова НТШ проф. Л. Рудницький — зі своєї діяльности. Про стан фінансів НТШ-А звітував фінансовий діловод мгр Володимир Рак, як також звітували поодиноко інші члени із своєї активної праці в останньому часі, зокрема про доповіді гостей з України та конференцію в Урбані.

У серпні має відбутися у Львові конгрес Міжнародної Асоціяції Україністів, на який виїжджають провідні члени НТШ і в часі якої плянується засідання Головної Ради НТШ та поодиноких секцій, що діють тепер так у діяспорі, як і в Україні та праці яких треба сконфронтувати і узгіднити.

Ствержено потребу перевірки та усучаснення статуту.

Прийнято два далекойдучі вневки фінансового діловода, які повинні бути вирішені на чергових Загальних зборах.

„Бюлетень НТШ", який подає хроніку подій та активности цієї наукової установи мають отримати усі члени НТШ-А.

Окремо обговорено і одобрено активну участь проф. Мирослава Лабуньки у першому світовому конгресі взаємодії культур: „Біблія серед слов'ян" що відбувся в Єрусалимі при кінці червня. Проф. М. Лабунька виголосив доповідь „Тисячу років Біблії в Україні".

ПРИВІТ

з новацького табору на Зеленому Ярі

Лісові Таємниці

Лісові Таємниці ЗЯ 93

Коменданти

Група...

(Закінчення зі стор. 1)

тів провела чотири дуже інтенсивні тижні навчання в Сієна коледжі, вивчаючи методику американських шкіл та саму англійську мову.

Ми мали нагоду говорити з двома членами із групи телефонічно та послухати про їхні враження безпосередньо перед поворотом домів.

Сергій Власюк, якому 20 років, є студентом Педагогічного інституту в Сумах, беззастережно і незвичайно вдоволений із перебування у Сієна коледжі і стверджує, що всі з його групи дуже багато скористали так мовно, як і досвідом способу навчання в американських школах. Він єдиний з групи, що не є родом із Сум, а з Хмельницького і вперше перебуває на терені ЗСА.

Сергій розповів нам, що всі члени групи жили в американських домах, щоб вести розмови тільки англійською мовою, як також в родинах українсько-американських і всюди їх приймали незвичайно щиро та тепло.

Коли питаємо, що найбільше було для Сергія тут цікаве чи інакше, то сподобалася йому свобідна атмосфера, яка панує серед населення і яку відчувається на вулицях, коли люди усміхаються чи говорять. В Україні тепер важкі часи і ніхто не є так скорий до веселого настрою, як тут.

С. Власюк за два роки закінчить інститут і буде викладати англійську мову у школі.

Ірина Печугіна є учителькою середньої школи і також каже нам у розмові, що незвичайно багато за тих чотири тижні скористала і це допоможе їй у дальшому навчанні, тим більше, що тут дістали вони також відповідні матеріяли, як магнетофонні стрічки, підручники та інший матеріял для кращого навчання. Від неї довідуємося, що промотор курсу проф. Л. Тарнавська старається придбати підруч ники навчання для молодших кляс, як також книжки для дітей. При такій допомозі навчання англійської мови у Сумах піде помітно вперед, а ці, що мали щастя бути тепер на курсах у Сієна коледжі обіцяють давати після приїзду лекції та семінари для учителів на місці.

Курсанти саме закінчили вже своє навчання у Сієна, коли маємо нагоду з ними говорити, вони перебули ще один день у Ню Йорку на конференції українських учителів, а на закінчення перебування в ЗСА проф. Л. Тарнавська зорганізувала ще оглядини Вашінгтону, Філядельфії та Бостону.

Група від'їхала до Сум повна добрих вражень, споминів про теплоту гостинних родин і поодиноких осіб та нового здобутого пильною працею знання з ділянки викладання англійської мови.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Д-р ВАСИЛЬ ВЕРЕШ член 19-го Відд. УНС ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку, Н.Й., колишній секретар 4-го Відд. „Тиса"; довголітній член дирекції УІА і Карпатського Дослідного Центру, помер 15-го травня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 1916 року в Сірмі, на Карпатській Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку синів і дочок померлих братів Юрія, Івана і Петра, сестри Юлішки в Карпатській Україні — разом 18 племінників. Похорон відбувся 19-го травня 1993 року на укр. кат. цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Р. Голіят, секр.

МАРДЖОРІ ОПАЛКА член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Ситі, Па. померла 29-го квітня 1993 року на 71-му році життя. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Михайла; дітей Михайла, Луїзу і Жанет. Похорон відбувся 1-го травня 1993 року на цвинтарі Lawn Haven Esloter в Вортінґтон, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Турко, секр.

АННА КУЗЬМІВ член УНС Відд. 349-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Маньвіл, Н.Дж. померла 27-го квітня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 15-го листопада 1924 року в селі Битків пов. Надвірна, Україна. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку мужа Зенка, сина Володимира з дружиною Галиною і дітьми, доньку Ірину з мужем Левком і дітьми; на Україні брата Михайла і дві сестри Катерину і Юстину, та ближчу і дальшу родину в Америці й Україні. Похорон відбувся 30-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Михайло Захарко, секр.

ПЕЛАГІЯ БРАТАЧ член УНС Відд. 27-го Т-ва „Орлик" в Нюарку, Н. Дж. померла 22-го квітня 1993 року на 94-му році життя. Нар. 14-го травня 1898 року в Бучачу, Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку дітей: Романа в Україні, Євгена, Богдана й Іванку Чорниченко, внуків і правнуків в ЗСА. Похорон відбувся 26-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Р. Лапичак, секр.

ГРИГОРІЙ АРТИМКО член УНС Відд. 268-го Т-ва ім. Д. Вітовського у Франкфорді, Па. помер 13-го квітня 1993 року на 84-му році життя. Нар. 26-го березня 1909 року в Лодвуд, Миш. членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дві дочки Марію і Віру, двох братів, сім внуків та 13 правнуків. Похорон відбувся 17-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Омелян Барилка, секр.

МАРІЯ САДОВИЙ член УНС Відд. 161-го Т-ва св. Василія в Ембридж, Па. померла 18-го квітня 1993 року на 66-му році життя. Нар. 6-го вересня 1926 року в Ембридж, Па. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Петра, синів Леонарда, Вілліяма і Роберта, дочок Ребеку і Лорейн. Похорон відбувся 20-го квітня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Економі Боро.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ЯРЕМА член УНС Відд. 183-го Т-ва ім. гетьмана Івана Мазепи в Дітройті, Миш. помер 10-го квітня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 1924 року в Україні. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Марію, синів Тараса і Богдана з родиною, доньку Галю з чоловіком та дітьми Христиною і Джефрі, 5 внуків, трьох братів в Україні та кузинку в Торонто, Канада. Похорон відбувся 13-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Ядвиги в Дірборн Гтс., Миш.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Залуга, секр.

СТЕПАН ТРАЧ член УНС Відд. 156-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Брукгейвен, Па. помер 15-го березня 1993 року на 72-му році життя. Нар. 2-го травня 1920 року в Честері, Па. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дві дочки Дженет Чіні і Катерину Генрі; синів Стефана і Ричарда; брата Петра, сестру Джекелін Кент; сім внуків і одного правнука. Похорон відбувся 18-го березня 1993 року на цвинтарі Ловн Крофт в Ловер Чайчестер, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Новак, секр.

СТЕПАН ГОРДИНСЬКИЙ член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. помер 6-го квітня 1993 року на 83-му році життя. Нар. 1909 року в Порташені. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Марту, дві дочки з родинами, брата в Україні і невістку в Чикаґо. Похорон відбувся 8-го квітня 1993 року на цвинтарі Елмвуд.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

МАРІЯ СТЕЦЮК член УНС Відд. 49-го Т-ва ім. св. Архист. Михаїла в Торонто, Онт. померла 23-го березня 1993 року на 89-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку мужа Петра, сина Василя — лікаря, з родиною і дочку Анну. Похорон відбувся 25-го березня 1993 року на цвинтарі Ґлендейл Меморіял Ґарден в Торонто, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МИЦАН член УНС Відд. 49-го в Торонто, Онт. померла 25-го березня 1993 року на 89-му році життя. Нар. 1903 року в селі Чернівка, м. Скалат, Україна. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку сина Михайла з родиною. Похорон відбувся 29-го березня 1993 року на цвинтарі Ґлендейл Меморіял Ґарденс в Етобіко, Онт. Канада.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТЕРЕСА КОСІНСЬКА—БОЖИК член УНС Відд. 19-го Т-ва ім. Д. Галичина в Ню Йорку, Н.Й. померла 10-го травня 1993 року на 72-му році життя. Нар. в Варшаві, Польща. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку шваґра Олеся у Львові, сестрінку Параскевію Сусь в Ню Йорку і дальшу родину в Польщі. Похорон відбувся 12-го травня 1993 року на укр. кат. цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Р. Голіят, секр.

ОЛЕКСА МЕТЕЛЬСЬКИЙ член УНС Відд. 52-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Голіокі, Масс. помер 16-го березня 1993 року на 82-му році життя. Нар. 1910 року в селі Вікно, Скалат, Україна. Членом УНС став 1949 року. Похорон відбувся 18-го березня 1993 року на укр. кат. цвинтарі Святого Духа в Савт Дірфілд, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Пилипець, секр.

ПЕТРО ДУДА член УНС Відд. 358-го Т-ва „Львів" в Пармі Огайо помер 26-го лютого 1993 року на 80-му році життя. Нар. 31-го травня 1912 року в селі Воля, Україна. Залишив у смутку дружину Катерину, синів Мирона і Волтера, дочку Ірену Кінґері. Похорон відбувся 2-го березня 1993 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Д-р М. З. Голубець, секр.

Д-р МИХАЙЛО НАБОЛОТНИЙ член УНС Відд. 22-го Т-ва „Добра Воля" в Чикаґо, Ілл. помер 25-го грудня 1992 року на 80-му році життя. Народжений в Україні. Залишив у смутку дружину д-р Тамару, сина д-ра Михайла з дружиною Діяною, дочку д-р Валерію ДеФранк з мужем Ричардом, внуків Даніелю, Михайла, Александра Івана Михайла. Похорон відбувся 30-го грудня 1992 року. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Дес Плейнс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Шелен Олек-Скат, секр.

о. д-р МИКОЛА СТЕПАНЕНКО член УНС Відд. 486-го в Сан Бруно, Кал. помер 14-го березня 1993 року на 74-му році життя. Нар. 6-го грудня 1918 року в Україні. Членом УНС став 1982 року. Залишив у смутку дружину Галину і сина Юрія. Похорон відбувся 17-го березня 1993 року на укр. православному цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Кіс, секр.

АННА ОСАДЦЯ член УНС Відд. 238-го Т-ва ім. Євгена Коновальця в Бостоні, Масс. померла 5-го квітня 1993 року на 74-му році життя. Нар. 10-го грудня 1919 року в Бостоні, Масс. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Вілліяма, сина Павла і брата Михайла Поповича. Похорон відбувся 19-го квітня 1993 року на цвинтарі Гайленд в Норвуд, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Ревник, секр.